

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 18. maj 2011
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2011-730-1299
Dok.: LBI40964

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1 om forslag til folketingsbeslutning B 69 om skærpet straf i forbindelse med medvirken ved straffelovsovertrædelser, som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 28. april 2011. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Lars Barfoed

/

Ole Hasselgaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1 om forslag til folketingsbeslutning B 69 om skærpet straf i forbindelse med medvirken ved straffelovsovertrædelser:

”Under henvisning til 1. behandlingen bedes ministeren redegøre for de mulige sager af denne karakter, der har været i de seneste 20 år. Herunder, hvorfor man har dømt, som man har gjort, kunne man have gjort anderledes og hvorfor der er sager, hvor man har været inde og hvor man kunne have foretaget den her fællesskabsdomfældelse.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelse af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”Rigsadvokaten har forstået spørgsmål nr. 1 således, at det sigter til antallet og karakteren af sager inden for de seneste 20 år vedrørende personer, der sammen med andre har begået overtrædelser af straffeloven, og hvor det ikke har været muligt at udpege den egentlige gerningsmand.

Rigsadvokaten er ikke i besiddelse af nærmere oplysninger herom, og sådanne sager registreres ikke særskilt i politiets og anklagemyndighedens sagsbehandlingssystemer. Tilvejebringelse af disse oplysninger ville derfor forudsætte en omfattende manuel gennemgang af konkrete straffesager i den omhandlede periode.

Det samme gælder vedrørende spørgsmål nr. 2, idet der ikke hos politi og anklagemyndighed foretages en særskilt registrering af sager, hvor reglerne om medvirken i straffelovens § 23 er anvendt. Tilvejebringelse af oplysninger herom ville således forudsætte en omfattende manuel gennemgang af alle konkrete straffesager, hvor kriminaliteten kunne være rocker/bande-relateret.

Rigsadvokaten kan mere generelt oplyse, at det følger af straffelovens § 23, at den for en lovovertrædelse givne straffebestemmelse omfatter alle, der ved tilskyndelse, råd eller dåd har medvirket til en forbrydelse.

Det er således efter de gældende regler om medvirken muligt at straffe alle personer, der har deltaget i en lovovertrædelse, hvis det kan bevises, at den pågældende med den fornødne tilregnelser (forsæt eller uagtsomhed) på den ene eller anden måde har medvirket til overtrædelsen. Der kan herom f.eks. henvises til Højesterets dom gengivet i U 2011.448 H, der angik tre personer, som ikke selv havde deltaget i volden mod politiet i forbindelse med rydningen af Ungdomshuset i

marts 2007. Højesteret fandt, at de tre ved deres tilknytning til og ophold og færden i Ungdomshuset, selv om de vidste, at der i huset blev forberedt organiseret voldsom kamp mod politiet, havde understøttet den planlagte og udøvede vold på en sådan måde, at der var tale om strafbar medvirken.

Medvirkensansvaret efter straffelovens § 23 omfatter afhængig af de konkrete omstændigheder også tilfælde, hvor der eksempelvis af en eller flere personer i en gruppe begås en lovovertrædelse, mens de andre personer i gruppen er til stede. I et sådant tilfælde kan alle personer i gruppen straffes for forbrydelsen, hvis kriminaliteten ligger inden for rammerne af, hvad personerne har aftalt eller er indforstået med. Det gælder, uanset om det kan bevises, hvem i gruppen der begik selve den strafbare handling. Der kan i den forbindelse henvises til de eksempler, som blev nævnt af justitsministeren under Folketingets 1. behandling af beslutningsforslaget.

Jeg skal i øvrigt understrege, at politi og anklagemyndighed generelt er meget opmærksom på reglerne om medvirken i straffelovens § 23, således at der – når det fornødne bevismæssige og retlige grundlag er til stede – både sker retsforfølgning af dem, som har udført selve den strafbare handling, og af eventuelle øvrige personer, som ved tilskyndelse, råd eller dåd har medvirket til forbrydelsen. Det gælder ikke mindst i sager om rocker- og bandekriminalitet, hvor personer ofte optræder i grupper, når der planlægges og udføres kriminelle handlinger.”